

האם "לא" אינו תשובה?

מבוא למורה

סבתה של איימי קרמייקל הייתה ג'יין דלֶזֶל. מקור השם **דלזל** הוא במילה הסקוטית שמשמעותה 'אני מעז'. זהו שם המשפחה של דור של משפחות, ובעבור משפחתה של איימי קרמייקל הפך השם למוטו.

איימי נולדה ב-16 בדצמבר 1867. היא הפליגה ליפן כשליחה ב-3 במרץ 1893, ובינואר 1895 היא שבה לאנגליה מפאת התדרדרות במצבה הבריאותי.

בנובמבר 1895 היא הגיעה להודו ונשארה שם 56 שנים – עד לינואר 1951, כאשר הלכה אל חיק האדון.

הכותרת 'אני מעז' מסכמת את חייה של איימי: הֶעֱזָה שלא מתוך פזיזות או סיכון סתמי, אלא של ציות נועז ללא היסוס מן הרגע שבו ידעה על רצון האדון. ציות זה הביא אותה לידי מגע עם חטיפה, שוחד, רצח, תביעות משפטיות, עינויים וכישוף -- יד ביד עם מענה, כמעט בלתי יאמן, לתפילות וחילוצים נסיים ממצבים קשים.

המשמעות של 'אני מעז' כאן היא על פי המובן הנעלה והטוב ביותר במובן שבו מופיע הפועל במרקוס טו 43, כאשר יוסף איש רמתיים "העז" (מהשורש היווני tolmas) לבוא אל פילטוס ולבקש ממנו את גופת ישוע; או באל הפיליפיים א 14, כאותם אנשים אמיצים אשר "העזו" (שוב tolmas) לדבר בלי פחד את דבר האלוהים; או כדבריו של נח וּבְסֶטֶר, "להיות בעל אומץ לכל מטרה שהיא".

אחרי ששהתה בהודו זמן מה, איימי לנה בביתה הקטן של מאמינה הודית, אשר שכן בסמוך לחומות מקדש שגובהו כעשרה מטרים. איימי ניסתה לישון, אך לא הצליחה להירדם. כל הלילה הקשיבה לקולות הבכי החרישי אשר הצליחו להסתנן מבעד לחומות הכבדות – יבבותיהם של ילדים קטנים, מפוחדים ובודדים. היא התהלכה אנה ואנה מחוץ לבית, לאור הירח. אז כרעה על ברכיה תחת לעץ תמר-הינדי, ונדמה היה כי האדון ישוע בא וכרע ברך לצדה.

"הו, אדון", היא התפללה, "האם רצונך הוא שאנסה להציל את ילדות המקדש? שאעזוב את מסעותיי, את תפקידי כמורה, את עבודתי עם מבוגרים שאינם מכירים את ישוע? שאיהפך למטפלת ולשמרטפית?" היא ידעה שהייתה מחויבת! אסור לה להתעלם מקולו של אלוהים המדבר בליבה. היא חייבת לציית לו! איך כיצד? כיצד?

איימי לא הייתה צריכה לצאת לחפש את ילדת המקדש הראשונה, משום שהילדה באה אליה, כפי שמסופר בחלק ב' של הסיפור. כך החלה בעבודה בעבור האדון. עבודה שהייתה ייחודית, חלוצית, ודרשה את מירב – ומיטב – אומץ הלב. האישה הצעירה, איימי קרמייקל, למדה חמישה לקחים חשובים מאוד בילדותה, ובה בחר אלוהים להוציא אל הפועל את המעשים הנועזים שבהם עוסקת סדרת השיעורים הזאת.

פסוק לשינון

"שְׁהָרִי מַעֲשֵׂה יְדֵי אֱלֹהִים אֲנַחְנוּ, בְּרוּאִים בְּמַשִּׁיחַ יִשׁוּעַ לְמַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר אֱלֹהִים הַכִּינָם מִקֵּדָם לְמַעַן נַחְיָה בָּהֶם" (אל האפסים ב 10).

מתיו הנרי מציין בקשר לפסוק זה: "אשר אליהם הכין אותנו אלוהים מקדם" – כלומר בברכו אותנו ובהעניקו לנו את ידיעת רצונו ואת עזרת רוח הקודש; כך הוא שינה אותנו באדם הפנימי שלנו".

מטרת הסדרה

ללמוד, באמצעות סיפור חייה של איימי קרמייקל, שאלוהים חפץ בלבבותינו ובחינו עוד בהיותנו צעירים, על מנת שיוכל להדריך אותנו, לענות לתפילותינו, להגן עלינו ולהכין את חיינו כדי שנוכל לשרת אותו.

עזרים חזותיים

בחר את ארבעת הציורים העגולים המתאימים לחלק א' של הסיפור (ציורים 1-4). הקטע של הסיפור שאליו מתייחס ציור 1 רשום על גבי הציור. כך כשאתה עומד מול הילדים, הציורים ביד, תוכל להיעזר במילות הסיפור עצמם.

כיצד להשתמש בסדרה זו

המוטו 'אני מעז' יכול לשמש ככלי עזר לחינוך לשליחות. הוא יכול להעניק הדרכה מתאימה בנוגע לדברים המעורבים בהכנה לחיים של שירות כשליחים. אפשר להשתמש בו בחוגי ילדים, בכיתות הלימוד בקהילה ובקייטנות.

בעת שתתכונן ללמד את הסדרה הזאת, ראה לנגד עיניך את פועלו של אלוהים האב שבשמיים בחיי כל אחד מתלמידיך. זכור את אמיתות הפסוק לשינון אשר באה לידי ביטוי במטרה הכללית של הסדרה.

חלק א – **האם "לא" אינו תשובה?** (באמצעות מענה שלילי לתפילה אנו רואים את הדרכת אלוהים האב בעבור ילדיו)

חלק ב – **גם ילדים קטנים...** (דאגתו של אלוהים לילדיו מתבהרת דרך סיפור הישועה של איימי קרמייקל וילדת המקדש הראשונה..)

חלק ג – **דברים הקיימים לנצח** (בפרק זה מודגשת אהבת אלוהים לילדו.)

חלק ד – **רק בקש מהאב** (אלוהים האב מספק את צרכי ילדיו.)

חלק ה – **הגנה בלתי נראית** – (אלוהים האב מגן על ילדיו.)

בסיומו של כל שיעור רשומות שמונה שאלות. הודע לתלמידיך בתחילת השיעור שבסופו יישאלו שאלות, והשתמש בהן כבסיס לדיון. לילדים בוגרים יותר תוכל לשכפל את השאלות ולבקש מהילדים לענות בכתב או לצייר את תשובותיהם. תוכל להוסיף לרשימה שאלה נוספת לרשימה, המקשרת את השיעור לחוויותיהם של תלמידיך (ניתנת לך דוגמה). אפשר להשתמש בסדרת השאלות כבתחרות בשיעור האחרון, במסיבה או בתוכנית סיום.

שיעור 1

איימי קרמייקל נולדה בשבוע שלפני חג המולד של 1867, בכפר אירי קטן השוכן על חוף הים שבצפון אירלנד. היא הייתה הבת הבכורה מבין שבעה ילדים. בביתם הישן שליד הים הילדים ישנו בחדר ילדים. בחדר הייתה אח גדולה שבה הבעירו אש בימי החורף הקרים, וארובה שדרכה ייללה הרוח כל הלילה.

איימי אהבה את הצבעים והקולות של הים. יותר מכול היא אהבה את הצבע הכחול. לאמא שלה היו העיניים הכחולות מכול, ואיימי החלה להשתוקק לעיניים כחולות. עיניה שלה היו חומות – נוצצות בשובבות, מלאות חיים, מבחינות בכול – אך חומות.

איימי שמעה על בן אלוהים, האדון ישוע, ועל אהבתו אליה. היא ידעה שהוא ירד מן השמים אל הארץ כדי למות על הצלב בעבור חטאיה. היא ידעה שהוא קם מן המתים. איימי שמעה כל זאת בקהילה. בכל ערב בבית משפחת קרמייקל הייתה המשפחה מתפללת ביחד וקוראת בכתבי הקודש. "אלוהים עונה לתפילות", אמרו לאיימי שוב ושוב, "אלוהים עונה תמיד".

תמונה 1

היא הייתה רק בת שלוש כשהתפללה לקבל עיניים כחולות. לילה אחד, לפני השינה, היא כרעה על ברכיה וביקשה מכל הלב מאלוהים שיהפוך את עיניה החומות לעיניים כחולות ויפות. לא היה לה ספק כלל שבקשתה תתמלא. "אלוהים תמיד עונה לתפילות", מילותיה של אימה, היו כשיר ערש מנחם, וכך היא נרדמה.

בבוקר, עליזה כציפור שיר, היא זינקה ממיטתה, רצה לכיסא גבוה ודחפה אותו לצדו השני של החדר אל עבר השידה שעליה עמדה מראה גבוהה. עדיין בכותונת הלילה שלה, היא התאמצה לטפס על הכיסא, עד שהצליחה לאחוז בקצה המראה בידיה הקטנות.

תמונה 2

עיניים כחולות? לא, היו אלה זוג עיניים חומות מעציבות אשר הביטו בה מן המראה. אלוהים לא ענה לתפילתה. דבר לא קרה. היא התפללה והייתה ילדה טובה והאמינה באלוהים – והוא לא ענה לה.

בעודה נשענת על השידה, מתאמצת שלא לפרוץ בבכי, קרה דבר חשוב מאוד... אולי היא שמעה זאת בלחשם העמום של הגלים. אולי אימא שלה. שנכנסה לחדר באותו רגע, אמרה זאת בקול רם. אולי אלוהים עצמו עזר לה להבין סוד שתזכור לתמיד.

"האם 'לא' אינו תשובה?"

המילים שבמחשבתה היו כה ברורות, כאילו אמר אותן מישהו בקול רם. היא חשבה שאלוהים לא העניק לה תשומת לב כלל כאשר התפללה. היא חשבה שהוא פשוט לא ענה לה. אך הוא ענה ללא צל של ספק.

"האם 'לא' אינו תשובה?" הייתה זו תשובה כאשר אמא אמרה "לא". הייתה זו בהחלט תשובה כאשר אביה אמר 'לא'. אז אלוהים כן ענה לה, אחרי הכל, ושנים רבות לאחר מכן איימי הבינה מדוע, והייתה שמחה מאוד.

אלוהים הדריך את איימי, אפילו כשהייתה עדיין צעירה מאוד. הייתה לו תוכנית מלהיבה בעבורה. הוא ידע שעליה ללמוד לסמוך עליו, כי הוא ידאג לה גם כאשר לא הבינה את תשובתו לתפילותיה. אלוהים לימד אותה לקחים שלא יכלה ללמוד מספרים.

לאלוהים יש תוכנית גם בעבורך. הוא רוצה שתלמד לקחים נהדרים רבים.

בשיעור הבא נלמד כיצד הכירה איימי את האדון ישוע כמושיע האישי שלה מן החטא וכיצד היא למדה לקח חשוב אחר שהכין אותה לשירות המיוחד שאלוהים תיכנן בשבילה.

כאשר איימי גדלה, היא נסעה להודו כשליחה. היא רצתה מאוד ללמוד את השפה כדי שתוכל לספר לאנשים על אלוהים החי האוהב אותם. אך לימוד השפה הזרה היה לה קשה מאוד. גם היה לה קשה להתרגל למזג האוויר החם והיבש. היה קשה לה אף יותר להבין את המנהגים של אנשי הודו.

פעמים רבות היא חשבה בליבה מה טוב היה להתחפש ולהיראות כהודית, וכך לשוטט בין ההודים בשווקים או ללכת לאחד ממקדשי האבן הגדולים לראות את חיי הדת ההודיים בעצמה.

המקדש? – כן, היה זה בדיוק המקום שבו אפשר היה ללמוד על חיי הדת של הודו, כך החליטה בליבה. אך איך תצליח להיכנס לשם? האנשים בהודו היו חשדניים. שום זר מעולם לא הוזמן לבקר במקדש.

מה התרחש בתוך אותם מקדשי האבן המכוערים בעלי הדלתות הכבדות המגולפות מעץ טיק, תהתה איימי. לאיזה מין אלוהים הם סגדו? כיצד הם סגדו לו? הודו היתה ארץ של סודות, ואיימי הייתה נחושה בדעתה לגלות כמה מן הסודות הללו.

עליה לספר לאנשים האלה על האלוהים החיים האמיתי ועל האדון ישוע, אשר לקח על עצמו את העונש שמגיע להם בגלל חטאיהם. עליה לספר להם שהאדון ישוע קם מן המתים ושהם יכולים לקבל סליחת חטאים אם יקבלו את בן אלוהים המושלם כמושיעם. אך כיצד תוכל לספר להם? איימי ידעה שאביה שבשמים יראה לה את הדרך. והוא אכן הראה לה.

תמונה 3

היא ערכה ניסויים שונים עד שגילתה שקפה יצבע את עור פניה וזרועותיה בצבע חום רך ויפה כעורן של הנשים היהודיות. היא לבשה בגדים הודיים: סילי – שמלה ארוכה לבנה בעלת שרוולים קצרים; וסארי – בד ארוך ובדרך כלל צבעוני, שהיה כרוך סביב הגוף וקצהו כיסה את ראשה.

חבריה, שהיו גם הם שליחים, הביטו בה ואמרו: "כן, את נראית ממש כמו הודית אמיתית. תחפוש מצוינת".

איימי חייכה. האם תצליח תוכניתה הנועזת? אף אחד לא יחשוד, בוודאי, באישה בעלת עור חום הלבושה בשמלה הודית.

"איזו ברכה היא שענייך חומות ולא כחולות", הוסיפה חברתה. "אילו היו ענייך כחולות, איש לא היה מאמין שאת הודית!"

עיניים כחולות? לפתע נזכרה איימי באכזבתה כשהייתה ילדה קטנה. היא נזכרה בכך כאילו קרה הדבר רק אתמול. אלוהים אמר "לא". האם 'לא' אינו תשובה? עכשיו היא הבינה את הסיבה לאותה אכזבה קטנה. היא הייתה צריכה עיניים חומות. אלוהים נתן את התשובה הטובה ביותר.

לפעמים אלוהים יאמר לך 'לא' כאשר אתה מתפלל. אל תתאכזב. יש לו מטרה מיוחדת לכל דבר שהוא עושה בעבורך בדיוק כפי שהייתה לו מטרה בעבור איימי קרמייקל.

איימי ידעה שיהיה מסוכן מאוד לנסות להיכנס אל המקדש אילו היו לה עיניים כחולות. אך בתחפושת בהחלט ייתכן שתוכל להיכנס ולגלות כמה מן הסודות של הודו. מה היו סודות אלה?

יום אחד הצליחה איימי, לבושה כהודית, לחמוק מעיני כוהני הדת ההודיים ולהיכנס לחצר החיצונית של אחד המקדשים. לא היה שם אור שמש, רק לפידים צהובים ומרצדים אשר הטילו צללים מפחידים לכל עבר. בתוך מגדל ענק ישב האליל המלוכלך, השחור והדביק. צלוחיות שמן קטנות ובהן פתילות בוערות היו תלויות על הקיר מסביבו. מאחורי האליל היה חדר אפל מלא קורי עכביש, באבק ובטינופת.

צמרמורת עברה על איימי. זה היה מקום התפילה היחיד שהכירו אותם, והמפלצת השמנה והמכוערת ישבה במרומי המגדל הייתה האל של הודו. הוא לא היה חי כמו האדון שלה, ישוע. האליל המכוער הזה לא יכול לשמוע את תפילות האנשים ולענות להן.

תמונה 4

לפתע שמעה איימי את צלילה המוזר של מוזיקה הודית, צליל צייצני ומשונה, והיא ראתה בחטף כשמונה בנים הודים קטנים וחמודים. בדיוק אז איש גס רוח דחף אותה אחורה.

איימי צעדה במהירות החוצה אל אור השמש. מי היו הבנים הקטנים? מה עשו שם בחושך?

היא גילתה את התשובה לשאלותיה רק זמן מה לאחר מכן, כאשר התחפשה שוב והלכה בעקבות תהלוכה במורד רחוב שהוביל למקדש אחר. היא דאגה שהסארי יכסה את פניה היטב והתפללה לאלוהים שיגן עליה.

בימת תצוגה גדולה מעץ התגלגלה ועברה על גלגלים רעועים, ובמרכזה ישב אליל ענקי. על הבימה רכבו תריסר ילדות קטנות יפהפיות, אשר גילן נע בין ארבע לעשר שנים, זרי פרחים לבנים על ראשיהן, שיערן השחור והמבריק משומן ומבושם. הן לבשו שמלות משי סגולות מעוטרות בקישוטי זהב.

איימי, שהתאמצה לשמור על שיווי משקלה בתוך ההמון הרב, הביטה בפני הילדות. עיניהן היו פעורות באימה כאשר הבימה התגלגלה הישר אל דלתות עץ הטיק המגולפות של מקדש האבן. דרך השערים עברו הילדות, מסתכלות לאחור ביאוש. עיניהן חיפשו בקהל את אמא או את אבא. פרץ קול רעשני של תופי טמטם ומצלתיים, מלווה בצווחות רבות, ואז נסגרו השערים והילדות נותרו נעולות בפנים.

אסירות, הן נלקחו מביתן ומחיק משפחתן. נשואות לאליל מכוער. ילדות-שפחות לכוהני הדת ההודים הזקנים, בלי שום סיכוי שאי-פעם יוכלו לגדול ולחיות חיים טובים. מוכנות לחיים של חטא ומעשים רעים, אשר לא נחשבו לרעים משום שהיו חלק מן הדת. כך הבינה איימי כאשר הביטה ארוכות אחר הילדות. האם יכלו להימלט? אם כן לאן יכלו ללכת? היכן מצאו אנשי המקדש ילדות יפות כל כך? האם הן נחטפו? האם יקנו ונמכרו כחיות?

היא בהתה בדלתות המקדש הסגורות, אשר נראו כלועגות לה. **אישה לבנה, מסכנה וחסרת ישע! האם את חושבת שתוכלי להילחם כנגד הכוח הרב שבו אנו שולטים באנשים אלה?** מאחורי כל הדתות האכזריות של עובדי האלילים עומד השטן, אויב אלוהים, אשר חושק בכבוד ובהשתחויה שמגיעים לאלוהים לבדו.

אולם איימי ידעה שאין אלוהים כמו האדון, ובעזרתו תגלה פרטים נוספים על ילדות המקדש.

האם אתה חושב שאלוהים באמת רצה שאיימי תספר לילדי המקדש על אהבתו אליהן? האם יכול אלוהים להציל את הילדים האלה מחיי חטא? – כן, אלוהינו חזק יותר מן השטן. האדון ישוע מת וקם שוב לתחייה כדי שכל המאמין בו ייושע. דמו הנשפך יכול לטהר גם את הגרוע שבחוטאים.

איימי התפללה בעבור הילדים, ואלוהים, אשר ענה לה כאשר התפללה לעיניים כחולות לפני שנים כה רבות, גילה לה אט-אט את תוכניתו. כדאי לך להיות כאן גם בשיעור הבא כדי לגלות כיצד הדריך אותה אלוהים בתשובה לתפילתה.

האם אלוהים ענה אי-פעם לאחת מתפילותיך? אינך יכול להיות בטוח שהוא יענה לתפילותיך עד שתקבל את בנו, האדון ישוע, כמושיע שלך מן החטא. אז הופך אלוהים לאביך שבשמים ואתה יכול לדבר איתו כמו שילד מדבר עם אביו. אם עדיין לא קיבלת את ישוע כמושיעך, ישנה תפילה אחת שהוא ישמח לשמוע והיא: "בוא אל תוך חיי, האדון ישוע, ונקה אותי מחטאיי". אם תרצה להתפלל את התפילה הזאת היום, האם תבוא ותעמוד כאן לצדי? בעוד רגע אראה לך בדיוק מה אלוהים אומר בדברו על קבלת בנו כמושיעך.

שאלות על שיעור 1

1. היכן למדה איימי על האדון ישוע?
2. מהו הלקח שלמדה איימי בקשר לתפילה בהיותה רק בת שלוש?
3. מדוע אלוהים לא תמיד נותן לנו את הדבר שאנו מבקשים בתפילה?
4. כאשר גדלה איימי, מה הפכה להיות?
5. שלושה דברים הקשו על איימי בהיותה לשליחה: לימוד השפה, האקלים החם, והבנת המנהגים הדתיים של האנשים. איזה מן הדברים האלה היה הקשה ביותר עבורה?
6. מה רצתה איימי לדעת על אנשי הודו?
7. מה עשתה איימי כדי לדעת על המתרחש במקדשים?
8. מה הזכיר לאיימי את תשובתו של אלוהים לתפילתה לעיניים כחולות?

שאלות מחשבה:

1. איזה לקח לימד אותך אלוהים האב?
2. כיצד, לדעתך, משתמש אלוהים בלקחים אלה כדי להכין אותך לשירותו?